

*Н. П. Стучинська,
аспірант кафедри глобалістики, євроінтеграції та управління національною безпекою,
Національна академія державного управління при Президентові України*

ЕВОЛЮЦІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТАТИСТИКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ ІНДЕКСАЦІЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВПЛИВІВ)

N. Stuchynska,
postgraduate student of department of globalization, European integration and national security management,
National Academy for Public Administration under the President of Ukraine

EVOLUTION OF ECONOMIC STATISTICS IN GLOBALIZATION (ON THE EXAMPLE INDEXING IMPACT OF GLOBALIZATION)

У статті проведено дослідження методології вимірювання рівня глобалізації. Проаналізовано науковий доробок вітчизняних та зарубіжних вчених щодо кількісного вимірювання процесів глобалізації, розглянуто методологічний базис визначення моно- та синтетичних індексів, основні їх складові та їхню частку при побудові основних інтегрованих показників. Проведено аналіз основних індексів ранжування ступеня глобалізаційних процесів та принципи їх побудови.

З урахуванням важливості та складності вимірювання рівня глобалізації розглянуто основні показники і методологічні підходи до встановлення більшості моно- та синтетичних індексів глобалізації. Також проаналізовано переваги й недоліки ряду критеріїв, які використовуються при формуванні синтетичних індексів глобалізації. Основну увагу зосереджено на системах кількісного вимірювання ступеня розвитку глобалізаційних процесів, а саме: MGI (Маастріхтський індекс глобалізації), NGI (новий індекс глобалізації), Індекс Чінн-Іто, КОФ.

Досліджено базис, основні складові та їхню частку (у відсотках) при побудові індексів глобалізації. Акцентовано увагу на особливостях різних індексів, що враховують різні показники економічної активності країн і умовах глобалізації. На основі компаративного аналізу індексів глобалізації різних країн досліджено суперечності та проблеми вимірювання рівня глобалізаційних процесів.

The article is concerned with the methodology of measuring the level of globalization. Scientific achievements of domestic and foreign scholars on quantitative measurement of globalization are described. Methodological basis for determination of mono- and synthetic indices, main components and share in the construction of major integrated indicators are given. The paper gives analysis of the major indexes ranking the degree of globalization and the principles of their construction.

Article gives detailed analysis of the importance and complexity of measuring the level of globalization are considered key indicators and methodological approaches to the establishment of mono- and most synthetic indices globalization. Advantages and disadvantages of several criteria used in forming the synthetic index of globalization are given. The main idea of the article is on quantitative measurement of the degree of globalization, namely MGI (Maastricht Globalization Index), NGI (new index of globalization) Chinn-Ito index, KOF.

Current article is of interest to researched basis, the basic components and their share (percentage) in constructing indexes of globalization. The attention is focused on the specifics of various indices that take into account various indicators of economic activity and globalization. Based on comparative analysis of globalization indices of different countries explored the contradictions and problems of measuring the level of globalization.

*Ключові слова: глобалізація, глобалізаційні процеси, глобалізаційні впливи, індекс глобалізації, MGI, NGI, КОФ.
Key words: globalization, globalization process, globalization impacts globalization index, MGI, NGI, KOF.*

АКТУАЛЬНІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ

Нові хвилі глобалізації охоплюють практичні всі існуючі країни, руйнуючи традиційність економічних, технологічних, соціальних укладів та прискорюючи процеси інтеграції держав і народів, у яких завгодно фор-

матах (винятком є Північна Корея, де ідеологія державної автаркії доведена одночасно до абсолюту й абсурду). За даними Маккінзі Глобал Інституту у 1990 році загальна вартість глобальних потоків товарів, послуг і фінансів складала 5 трлн дол. США, або 24% світового

ВВП. Кількість туристичних прибутків складала 435 млн дол. США. А вже у 2014 році вартість глобальних потоків товарів, послуг, фінансів зросла до понад 30 трлн доларів, що еквівалентно 39% світового ВВП. Міжнародні туристичні прибутки досягли суми понад 1,1 млрд на рік [1]. Інтернет став всесвітньою мережею, яка забезпечує миттєву комунікацію мільярдів людей та незліченної кількості компаній по всьому світі, активно прискорюючи глобалізаційні процеси.

Ці та інші не менш важливі процеси переконливо свідчать, що оцінювання причин і наслідків глобалізації є одними з найважливіших питань на порядку денному сучасних суспільств. Аналіз економічних, соціальних та політичних трендів вимагає об'єктивних даних, комплексних показників, які давали б змогу об'єктивно встановити рівень глобалізації для кожного із суб'єктів. Наявні показники наразі використовуються не лише для академічного аналізу, а, що значно важливіше, для бізнес-аналізу, оцінювання інвестиційного клімату, стану розвитку економіки та динаміки її зростання, розуміння екологічних проблем глобального довкілля. Очевидним стає підвищення уваги щодо впливу глобалізації не лише на економічне зростання, а й на бідність, нерівність, культурне домінування, навколишнє середовище. Індекси глобалізації широко використовуються засобами масової інформації, а також політичними колами. Зазначені процеси вказують на важливість об'єктивного оцінювання рівня глобалізації. Кількісне визначення показника (рівня, індексу) глобалізації дає змогу оцінювати переваги, наслідки, аналізувати тренди даного процесу. У науковій літературі існує велика кількість означень глобалізації та показників, пов'язаних з її динамікою. Проте наразі немає єдиного універсального вимірювання її рівня.

АНАЛІЗ НАУКОВИХ ПРАЦЬ З ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Дослідження проблеми глобалізації з кінця 70-х рр. ХХ ст. цікавило багатьох вчених, до яких слід віднести Д. Лук'яненка, А. Поручника, А. Колота, Л. Антонюк, А. Гальчинського, В. Геєця, В. Колесова, Р. Войтовича, В. Сацка, Я. Столярчук, а також І. Валлерстайна, Т. Фрідмена, У. Бека, Д. Стігліца та ін.

ЦІЛІ СТАТТІ

Проаналізувати науковий доробок вітчизняних та зарубіжних вчених щодо кількісного вимірювання процесів глобалізації, розглянути методологічний базис визначення моно- та синтетичних індексів, основні їх складові та їхню частку при побудові основних інтегрованих показників.

РЕЗУЛЬТАТИ

З наукових праць цих та інших авторів стає зрозумілим, що відправною точкою для будь-якого вимірювання є чітке уявлення про сутнісну природу, структуру явища чи процесу, яке належить дослідити. Неодноразовість багатогранності процесу глобалізації, який торкається різних аспектів суспільного життя, зумовили розроблення великої кількості індексів та методик її вимірювання.

Зазвичай в сучасній теорії розрізняють три "виміри" глобалізації, а саме: економічний, політичний і культурний, у кожному з яких можна розглядати окремі складові. Визначення глобалізації має відображати цю багатомірність. Крім того, необхідно підкреслити той факт, що глобалізація дійсно огортає усю земну кулю, що є важливою відмінністю між глобалізацією та іншими формами міжнародної відкритості країн.

Фрідмен визначав глобалізацію як зростання інтеграції ринків і поширення технології та ідей [2]. У. Бек же розумів глобалізацію як збільшення потужності та значущості транснаціональних корпорацій [3]. Іноземні дослідники підходять до визначення глобалізації з різних точок зору, виокремлюючи як позитивні, так і негативні її впливи. Наприклад, до негативних відносять: нездатність нації створювати і реалізувати свою власну політику [4], негативні зміни в політичній, соціальній, економічній і політичній сферах країн [5]. На думку інших авторів [6], глобалізацію можна представити як процес розширення, поглиблення та прискорення світового співробітництва, який зачіпає всі аспекти соціального життя — від культурного до кримінального, від фінансового до духовного.

Загалом розрізняють два принципово відмінні підходи до оцінювання рівня глобалізації: такі, що використовують моно-індекси та такі, що використовують синтетичні індекси.

Моно-індекси встановлюються, виходячи із впливу глобалізації на окремі економічні чи фінансові показники. У рамках партикулярних досліджень та сфер їхнього конкретного застосування оцінювання ефекту глобалізації на основі лише фінансових чи торгових показників є достатнім і цілком виправданим.

Моно-індекси глобалізації у свою чергу поділяють на індекси торгової глобалізації (відкритість, середня тарифна ставка) та фінансової (Індекс Чінн-Іто, індекс обмежень МВФ, FDI).

Вимірювання обмежень МВФ. З 1967 року МВФ публікує щорічну доповідь про валютні режими і валютні обмеження (AREAER), яка дає змогу отримати базову інформацію про наявність обмежень у переважній більшості країн. У цій доповіді надається інформація про існування множинних валютних курсів, нормативні вимоги до експортних надходжень, обмеження по рахунку операцій з капіталом при наявності обмежень за поточними рахунками операцій.

Індекс Чінн-Іто (KAOPEN) є показником вимірювання ступеня відкритості руху капіталів тієї чи іншої країни. Індекс був введений у 2006 році та ґрунтується на бінарних змінних, на яких будуються таблиці щодо обмежень по транскордонних фінансових операціях, представлених в річному звіті МВФ про валютні режими і валютні обмеження (AREAER). З огляду на заплутаність політики і правил контролю за рухом капіталу, здійснення кількісної оцінки ступеня фінансової відкритості залишається складним завданням.

Немає сумнівів, що вкрай важко виміряти ступінь контролю операцій з капіталом. Хоча існує багато інструментів, щоб описати ступінь та інтенсивність контролю операцій з капіталом, на загальну думку, вони не в змозі повністю охопити всю складність реального контролю за рухом капіталу через цілу низку причин.

По-перше, звичайні заходи кількісного контролю за рухом капіталу (або фінансовою відкритістю) не враховують інтенсивність контролю за рухом капіталу.

По-друге, змінні у звітах МВФ занадто агреговані, щоб враховувати тонкощі реального контролю за рухом капіталу. Засоби управління капіталом можуть відрізнятися в залежності від напрямку потоків капіталу (тобто притоку або відтоку) чи від цілей фінансових операцій.

По-третє, практично неможливо виявити різницю між де-юре і де-факто контролем за капітальними операціями. Політика контролю капіталу часто реалізується без явних політичних цілей для управління обсягами і/або типами потоків капіталу.

З 1967 року AREAER надає інформацію про масштаби і характер норм і правил, що регулюють зовнішні операції з капіталом для широкого кола країн. KAOPEN будується на чотирьох основних групах показників щодо обмежень на рух капіталу, а саме:

- множина валютних курсів (k1);
- обмеження по поточних операціях (k2);
- обмеження по руху капіталу (k3);
- вимога по "здачі" експортних надходжень (k4).

У 1996 році методи класифікації в AREAER змінилися, і ці чотири категорії були деталізовані, що дало змогу краще відобразити складність політики контролю за рухом капіталу. Для того, щоб зосередити увагу на впливі фінансової відкритості, а не на її контролі, значення цих бінарних змінних прирівнюються до одиниці за відсутності обмежень. Крім того, для контролю за рухом капіталу (індекс k3), використовується п'ятирічний діапазон, що охоплює поточний і чотири попередні роки [7].

Рівень відкритості торгівлі. Одним із найпростіших і зрозумілих індексів для вимірювання відкритості торгівлі є відношення торгівлі (сума експорту та імпорту) до валового внутрішнього продукту (ВВП) країни. Легкий спосіб розрахунку і доступність даних є основними перевагами даного індексу.

Відкритість торгівлі країн залежить від торговельної політики (обмеження на торгівлю), а також географічних і економічних особливостей країни. Варто зазначити, що при розрахунку у такий спосіб у країн з невеликою кількістю населення показник відношення рівня торгівлі до ВВП буде вищим, ніж у країни з великою кількістю населення.

З метою створення досконалішого індексу глобалізації науковці здійснювали спроби охопити різні аспекти глобалізації в одному індексі. Як наслідок, виникли синтетичні індекси глобалізації. Виходячи з їхнього тлумачення та розуміння категорії "глобалізація", обиралися різні змінні та показники. Розглянемо деякі з них.

Маастріхтський індекс глобалізації (MGI)

Індекс MGI з метою якомога ширшого охоплення різних аспектів глобалізації використовує такі змінні: політичну (абсолютна кількість в країні посольств, міжнародних організацій, членство в яких має країна, частка витрат на звичайні (неядерні) озброєння у збройних витратах), економічну (імпорт та експорт товарів і послуг як частка ВВП, прямі іноземні інвестиції у відношенні до ВВП), соціально-культурну (відношення рівня міграції до чисельності населення, міжнародні прибут-

тя/відправлення на 100 жителів), технологічну (число абонентів стільникового зв'язку на 100 жителів, відношення кількості користувачів Інтернету до всього населення), екологічну (наслідки імпорту та експорту як складники екосистем), а також організовану злочинність.

Цей показник розраховувався тільки за період 2000—2008 років та є єдиним, що враховує екологічний аспект глобалізації. На основі індексу MGI складений рейтинг 117 країн світу за рівнем їхньої глобалізації. Перші 5 місць у рейтингу зайняли Нідерланди, Швейцарія, Бельгія, Австрія та Велика Британія [8].

Пізніше, у 2012 році, була зроблена спроба поліпшити оригінальний MGI індекс, використовуючи показники, які мають неоліберальний акцент на економічних аспектах глобалізації. Новий індекс (індекс 2012 року) має дві ключові відмінності у порівнянні з попереднім (індексом 2008 року). По-перше була застосована нова методика його розрахунку. Крім того, два індикатори були змінені: індикатор кількості абонентів стільникових телефонів почав визначатися як "вхідний і вихідний міжнародний телефонний трафік у хвилинах на душу населення", а екологічний наслідок імпорту і експорту було замінено на екологічний дефіцит. Дані почали подавати у логарифмічній шкалі координат. Основним джерелом даних стали показники Світового банку. Перші п'ять місць у цьому рейтингу зайняли Бельгія, Нідерланди, Швейцарія, Велика Британія, Австрія. Україна посіла 38 місце (між Австралією та Російською Федерацією) [8].

Новий індекс глобалізації (NGI)

NGI був розроблений і представлений у 2009 році і мав на меті надати кількісну оцінку феномену глобалізації, тим самим вдосконаливши методологію побудови індексів глобалізації. Автор цього індексу виходив із трактування глобалізації як "процесу зростаючої взаємодії і взаємозалежності між економіками, суспільствами і націями на великих відстанях" [9].

Вдалих добір показників має визначальне значення для забезпечення об'єктивності та актуальності зведеного індексу. Для нового індексу глобалізації розробниками було обрано 21 змінну, а саме:

— Економічний блок: торгівля товарами, торгівля послугами, прямі іноземні інвестиції, портфельні інвестиції, платежі іноземним громадянам, торгові марки, зареєстровані нерезидентами, патентні заявки нерезидентів. Економічні фактори мають 37% питомої ваги у зведеному індексі.

— Політичний блок: природоохоронні угоди, членства в Міжнародних організаціях, посольства в країні, участь у миротворчих місіях ООН. Внесок політичних факторів надає 32% питомої ваги у зведеному індексі.

— Соціальний блок: рівень міграції, міжнародний туризм, студентська мобільність, міжнародні телефонні дзвінки, доступ до міжнародних Інтернет-ресурсів, міжнародна торгівля газетами, міжнародна торгівля книгами, трансферти. Фактори соціального блоку складають 31% питомої ваги у зведеному індексі.

За результатами NGI рейтингу у 2010 році Ірландія зайняла позицію лідера, а Білорусь виявилась найменш глобалізованою із 70 оцінюваних країн. Україна зайняла 53 місце між Індією (52 місце) та Мексикою (54 місце).

Першу п'ятірку очолили Ірландія, Швейцарія, Нідерланди, Бельгія та Мальта.

Ще раніше — у 2002 році — швейцарським Інститутом дослідження бізнесу була розроблена система кількісного вимірювання ступеня розвитку глобалізаційних процесів КОФ, яка на сьогодні є однією з найавторитетніших у світі і охоплює економічні, соціальні та політичні аспекти глобалізації. Ця система регулярно оновлюється. Так, останні зміни у визначенні загального індексу глобалізації були внесені у 2016 році. Оскільки розробниками глобалізація визначалася "як процес створення мереж зв'язків між суб'єктами на мультиконтинентальних відстанях опосередковано через велику кількість потоків — людей, інформації та ідей, капіталів і товарів", то ці процеси були враховані при визначенні індексу глобалізації. Поза увагою не може лишатися і той факт, що глобалізація у цій версії трактується як процес, який руйнує національні кордони, інтегрує національні економіки, культури, технології і управління та виробляє складні відносини взаємозалежності.

Кількісне вимірювання ступеня розвитку глобалізаційних процесів базується на трьох вимірах індексу КОФ, які визначають економічну, політичну та соціальну складові глобалізації. Проаналізуємо їх детальніше.

1. Економічна глобалізація, характеризується потоками товарів, капіталу і послуг, а також ринковим обміном. Питома вага у визначенні індексу глобалізації складає 36%. Беруться до уваги такі процеси.

1.1. Фактичні потоки (50%).

— Торгівля (у відсотках ВВП) — 22%.

— Прямі іноземні інвестиції, (у відсотках ВВП) — 27%.

— Портфельні інвестиції (у відсотках до ВВП) — 24%.

— Виплати іноземним громадянам (у відсотках ВВП) — 27%.

1.2. Обмеження (50%). Друга складова індексу відноситься до обмежень у торгівлі і русі капіталу з використанням прихованих імпорتنних бар'єрів, враховує тарифні ставки, податки на міжнародну торгівлю та індекс контролю за рухом капіталу. Країни з вищими доходами від тарифів за цим показником є менш глобалізованими. У міру збільшення середньої тарифної ставки країни признаються нижчі оцінки. Рейтинг може знижуватися до нуля, оскільки середня тарифна ставка може наблизитися до 50 відсотків (чого, як правило, не спостерігалось для більшості країн у нашій вибірці). Враховуються:

— Приховані бар'єри для імпорту — (23%).

— Середній тариф — (28%).

— Податки на міжнародну торгівлю (у відсотках від поточних доходів) — (26%).

— Обмеження рахунку операцій з капіталом — (23%).

2. Політична глобалізація, що характеризується поширенням державної політики. Вага в визначенні індексу глобалізації — 27%. Беруться до уваги:

— Посольства в країні — (25%).

— Членство в міжнародних організаціях — (27%).

— Участь у місії Ради Безпеки ООН — (22%).

— Міжнародні договори — (26%).

3. Соціальна глобалізація, виражена як поширення ідей, інформації, людей. Вага в визначенні індексу глобалізації — 37%.

3.1. Дані про особисті контакти. Цей індекс призначений для охоплення прямої взаємодії між людьми, що живуть в різних країнах — (33%).

— Телефонний трафік — (26%).

— Грошові перекази (у відсотках ВВП) — (2%).

— Міжнародний туризм — (26%).

— Іноземне населення (відсоток від загальної чисельності населення) — (21%).

— Міжнародні листи (на душу населення) — (25%).

3.2. Дані про рух інформації (35%). В той час як особисті контактні дані призначені для вимірювання ступеня взаємодії між людьми з різних країн, субіндекс інформаційних потоків призначений для вимірювання потенційного потоку ідей та зображень.

— Користувачі Інтернету (на 1000 осіб) — 36%.

— Телебачення (на 1000 осіб) — 38%.

— Торгівля в газетах (у відсотках ВВП) — 26%.

3.3. Дані про культурну близькість (32%). Це найскладніший для розуміння субіндекс глобалізації. Для його визначення пропонувався визначати кількість іншомовних пісень в хіт-парадах країн, або відзнятих у Голівуді фільмів, що мали покази в національних кіно-театрах. Проте цих даних не вистачає для більшості країн нашої вибірки. Замість цього використовують:

— Кількість ресторанів Макдональдс (на душу населення) — 46%.

— Кількість магазинів фірми Ікеа (на душу населення) — 46%.

— Торгівля книгами (у відсотках ВВП) — 7%.

ВИСНОВКИ

Головним недоліком синтетичних індексів є використання широкого спектру змінних і показників, що зменшує кількість країн, які мають необхідну для вимірювання базу даних, а також відсутність у багатьох з них опублікованих методологічних пояснень та доступу до даних, необхідних для розрахунку цих показників.

Пошук інструментарію для вимірювання явища такої складності і такої значущості є викликом для людства і багато дослідників намагаються подолати ці труднощі і розробити все досконаліші способи вимірювання рівня глобалізаційних процесів. У цій роботі, враховуючи важливість і складність вимірювання глобалізації, ми розглянули основні показники і методологічні підходи до становлення більшості моно- та синтетичних індексів глобалізації. Ми також проаналізували переваги й недоліки ряду критеріїв, які використовуються при формуванні синтетичних індексів глобалізації. Такий аналіз може бути корисним для оцінювання ефективності та об'єктивності наявних індексів глобалізації, розроблення і впровадження нових індексів, полегшення вибору кращого індексу для конкретної потреби оцінювання процесу глобалізації. Результати дослідження показали, що немає жодного показника, який підходить для всіх випадків. Проаналізований перелік критеріїв може служити лише деякою направляючою для вибору кращого показника залежно від цілей дослідження.

Література:

1. Manyik J. Digital globalization: The new era of global flows [Електронний ресурс] / J. Manyik, S. Lunda, J. Bughin, J. Woetzel, K. Stamenov, D. Dhringra // McKinsey Global Institute. — 2016. — Режим доступу: <http://www.mckinsey.com/business-functions/digital-mckinsey/our-insights/digital-globalization-the-new-era-of-global-flows>

2. Friedman T. Lexus and the olive tree, understanding globalization / T. Friedman. // Anchor Edition — New York: Anchor Books. 2000.

3. Beck U. What is globalisation? / Polity press / U. Beck. — Cambridge, 2000.

4. Thacker V. The myth of prosperity: globalization and the South: Ph.D. Thesis University of Adelaide / V. Thacker. — Australia, 2008.

5. Mittleman J.H. The globalization syndrome: transformation and resistance / J. H. Mittleman // Princeton University Press. — Princeton, N.J., USA, 2000

6. Глобальные трансформации. Политика, экономика, культура / Д. Хелд, Д. Гольдблатт, Э. Макгрю [та ін.]. — Москва: Практис, 2004. — 576 с.

7. Chinn M. A New Measure of Financial Openness / M. Chinn, Menzie D., Hiro Ito // Journal of Comparative Policy Analysis. — 2008. — № 3 (10). — С. 309 — 322.

8. Globalisation Continues: The Maastricht Globalisation Index Revisited and Updated [Електронний ресурс] / L. Figge P. Martens. — 2014. — № 11. — Globalizations, — Режим доступу: http://pimmartens.info/wp-content/uploads/2013/05/Figge-and-Martens_2014_Globalisation-continues.pdf

9. Vujakovic P. How to measure globalisation? A new globalisation index (NGI) [Електронний ресурс] / P. Vujakovic. — 2010. — № 46. — FIW Working Paper, — Режим доступу: http://www.fiw.ac.at/fileadmin/Documents/Publikationen/Working_Paper/N_046-Vujakovic.pdf

10. Dreher A. Does Globalization Affect Growth? Empirical Evidence from a new Index / A. Dreher. // Applied Economics. — 2006. — № 38. — P. 1091—1110.

11. Dreher A.N. Gaston and Martens P. Measuring Globalization — Gauging its Consequence / A. Dreher N. Gaston P. Martens // Springer. — New York, 2008.

References:

1. Manyik, J. Lunda, S. Bughin, J. Woetzel, J. Stamenov, K. and Dhringra, D. (2016), "Digital globalization: The new era of global flows, McKinsey Global Institute", [Online], Mach 2016, available at: <http://www.mckinsey.com/business-functions/digital-mckinsey/our-insights/digital-globalization-the-new-era-of-global-flows>

2. Friedman, T. (2000), Lexus and the olive tree, understanding globalization, vol. 1, Anchor Edition, Anchor Books, New York, USA.

3. Beck, U. (2000), What is globalisation?, Polity, Cambridge, UK.

4. Thacker, V. (2008), "The myth of prosperity: globalization and the South", Ph.D. Thesis, University of Adelaide, Australia.

5. Mittleman, J. H. (2000), The globalization syndrome: transformation and resistance, Princeton University Press, Princeton, N.J., USA.

6. Held, D. Goldblatt, D. Makgru, E. et al. (2000), Globalnye transformatsii. Politika, ekonomika, kultura [Global Transformations. Policy, Economy, Culture], Praktis, Moscow.

7. Chinn, Menzie D. and Hiro, Ito (2008), "A New Measure of Financial Openness", Journal of Comparative Policy Analysis, vol. 10, Issue 3, pp. 309—322.

8. Figge, L. Martens, P. (2014), "Globalisation Continues: The Maastricht Globalisation Index Revisited and Updated", Globalizations,[Online], vol.11, available at: http://pimmartens.info/wp-content/uploads/2013/05/Figge-and-Martens_2014_Globalisation-continues.pdf (Accessed 1 May 2017).

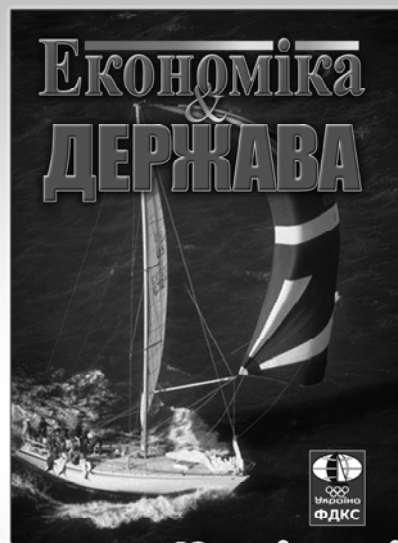
9. Vujakovic, P. (2010), "How to measure globalisation? A new globalisation index (NGI)", FIW Working Paper, vol. 46, pp. 1—33.

10. Dreher, A. (2006), "Does Globalization Affect Growth? Empirical Evidence from a new Index", Applied Economics, vol. 38, pp. 1091—1110.

11. Dreher, A. Gaston, N. and Martens, P. (2008), Measuring Globalization — Gauging its Consequence, Springer, New York, USA.

Стаття надійшла до редакції 08.05.2017 р.

Науково-практичний журнал
«ЕКОНОМІКА ТА ДЕРЖАВА»

Передплатний індекс: 01751

Виходить 12 разів на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з ЕКОНОМІКИ

www.economy.in.ua

e-mail: economy_2008@ukr.net

тел.: (044) 223-26-28

(044) 458-10-73